

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Μάιος 2018

Έτος 7^ο - Τεύχος 76

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

Διαδίκτυο:

www.agios-stefanos.gr

email:

graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

Α) Τò κεντρικό
πρόσωπο και θέμα τής

Άγίας Γραφής
(Α' μέρος)

Β) Λειτουργική
όρολογία
(Γ' μέρος)

Γ) Έρμηνεία του Συμ-
βόλου τής πίστεως
(Ιζ' μέρος)

Δ) Όσ.Επιμέλεια

Ε) Άκολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τὰ Ένοριακά μας
Παρεκλήσια
θά είναι ανοικτά
έκτος άπροόπτου
ώς έξης:

Άγ. Αναργύρων:

κάθε Δευτέρα
7.30-10.30 π.μ.

Άγ. Παρασκευής:

κάθε Παρασκευή
7.30-10.30 π.μ

Άγ. Βαρβάρας:

κάθε Σάββατο
11-12 π.μ.

Άγ. Τριάδος:

κάθε Κυριακή
11-12 π.μ.

Άγ. Δημητρίου:

κάθε Κυριακή
7-10 π.μ

Τò περιοδικό εκδίδεται
κατόπιν ένισχύσεως
εύσεβοϋς ένορίτου μας,
τόν όποίο εύχαριστούμε!

Έπιμέλεια-Σύνταξη

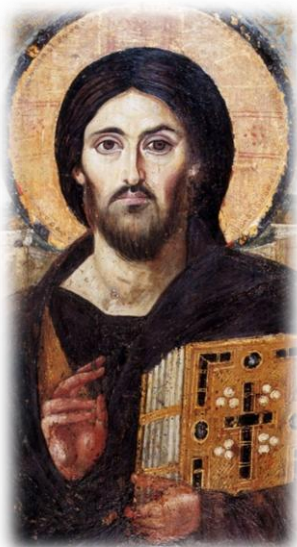
πρωτοπρ.
Χρ. Θ. Θεοδώρου

Α) Γνωριμία με τήν Άγία Γραφή

«Μετά από τήν ανάγνωση τών Γραφών, νά αναγινώσκεις και τούς θείους Πατέρες πού είναι έρμηνευτές τών Γραφών...διότι οί Πατέρες, αναπτύσσοντας τά κρυμμένα νοήματα τών Γραφών φωτίζουν τò νοϋ και κάνουν νά γνωρίζεις εκείνα πού πριν δέν γνώριζες».

(Άγ.Νικοδήμου του Άγορείτου, Συμβουλευτικόν Έγχειρίδιον, σελ.227)

Τò κεντρικό πρόσωπο και θέμα τής Άγίας Γραφής (Α' μέρος)

1) Το κεντρικό πρόσωπο τής Άγίας Γραφής είναι ο Κύριός μας Ίησοϋς Χριστός. Αναφέρεται τόσο στήν Παλαιά, όσο και στήν Καινή Διαθήκη. Ένεργεί τόσο στήν Παλαιά, όσο και στήν Καινή Διαθήκη. Έμφανίζεται στήν Παλαιά Διαθήκη «άσαρκος» και στήν Καινή Διαθήκη «ένσαρκωμένος». Το κεντρικό θέμα τής Άγίας Γραφής είναι ή σωτηρία του ανθρώπου. Η σωτηρία πού πραγματοποιείται από τα τρία Πρόσωπα τής Άγ. Τριάδας, στήν Παλαιά και Καινή Διαθήκη.

2) Ο Χριστός, έκτος από τίς «άσαρκες» έμφανίσεις Του και τίς θείες έέργειες Του στήν Παλαιά Διαθήκη, αναφέρεται πολλές φορές προφητικώς σέ αυτήν και εικονίζεται σέ αυτήν. Η Καινή Διαθήκη μιλά για την «ένσαρκη» παρουσία Του, μιλά για την σωτηρία του ανθρώπου, πού την πραγματοποιεί κατόπιν έντολής του Πατέρα Του και μέ τη συνεργασία του Άγ. Πνεύματος, μιλά για το ότι δέν είναι μόνο Θεός ή μόνο άνθρωπος, αλλά Θεάνθρωπος.

3) Ο Ίησοϋς Χριστός, ο Υιός του Θεοϋ, το δεύτερο πρόσωπο τής Άγ. Τριάδας, έρχεται στή γή και ένσαρκώνεται για τήν σωτηρία του ανθρώπου. Λέει σχετικώς ο Άπόστολος Παϋλος: «Όταν έφτασε ή ώρα πού είχε καθορίσει ο Θεός, έστειλε νόμο, για νά εξαγοράσει τούς υπόδουλους στό νόμο, για νά γίνουμε παιδιά του Θεοϋ. Κι επειδή πραγματικά είσαστε παιδιά Του, ο Θεός απέστειλε το Πνεϋμα του Υιοϋ Του στίς καρδιές μας και αυτό φωνάζει: [Άββά, Πατέρα μου!] Συνεπώς, δέν είσαι πιά δοϋλος, αλλά παιδί του Θεοϋ. Καί σάν παιδί Του πού είσαι, θά γίνεις κληρονόμος Του διά του Χριστοϋ» (Γαλ. δ' 4-7).

Φαίνεται καθαρά στά λόγια αυτά του Παύλου α) ότι πραγματικά ο Χριστός έγινε άνθρωπος άφοϋ «γεννήθηκε από μία γυναίκα και ύποτάχθηκε στό νόμο» και, β) ότι ο λόγος τής ένανθρωπήσεως είναι νά σωθοϋμε, νά γίνουμε παιδιά του Θεοϋ, μέ το νά μας εξαγοράσει ο Χριστός και μέ το νά κατοικήσει μέσα μας το Άγ. Πνεϋμα.

Και σέ άλλο σημείο λέει ο Άπόστολος Παϋλος: «Και όπως όμολογοϋμε, είναι μεγάλο το μυστήριο τής πίστεως πού μας άποκαλύφθηκε: Ο Θεός φανερώθηκε ως άνθρωπος, το Πνεϋμα απέδειξε ποιός ήταν, φανερώθηκε στους άγγέλους, κηρύχθηκε στα έθνη, τον πίστεψε ο κόσμος, αναλήφθηκε μέ δόξα» (Α' Τιμ. γ' 16).

Κι έδω φαίνεται ότι ο Χριστός, ο Υιός του Θεοϋ, έγινε άνθρωπος, για νά πιστέψει και νά σωθει ο άνθρωπος.

ΟΠΟΙΟΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΑΠΟΣΤΕΙΛΕΙ ΜΗΝΥΜΑ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ VIBER
ΣΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ 6985 67 30 03 ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΧΘΕΙ ΣΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΟΜΑΔΑ
«ΕΝΟΡΙΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ» ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΨΗΦΙΑΚΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ

B) Γνωριμία με την Λειτουργική Ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας

Λειτουργική ὀρολογία [κατ' ἀλφάβητον λειτουργικὸ λεξικὸ] (Γ' μέρος)

A

Αἶνοι.

Ὄνομάζονται πρῶτα, τρεῖς ψαλμοὶ τοῦ Δαυὶδ (οἱ ΡΠΗ', ΡΜΘ' καὶ ΡΝ') πού ψάλλονται κατὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. Ἐπίσης, Αἶνοι ὀνομάζονται τὰ στιχηρὰ τροπάρια ἐκεῖνα πού ψάλλονται μετὰ τοὺς ψαλμούς αὐτούς. Οἱ ψαλμοὶ λέγονται Αἶνοι, γιατί οἱ περισσότεροί στίχοι τους ἀρχίζουν μέ τὸ «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ τροπάρια λέγονται Αἶνοι διότι τὸ καθένα ψάλλεται μετὰ ἀπὸ ἓνα ἀπὸ τοὺς πῖό πάνω στίχους. Ἀπὸ τὰ τροπάρια αὐτά, ἄλλα ὀνομάζονται ἀναστάσιμα (ψάλλονται τὴν Κυριακὴ καὶ ἀναφέρονται στὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἄλλα ἀνατολικά, σταυρώσιμα (ἀναφέρονται στὸν Σταυρό), ἀποστολικά (ἀναφέρονται στοὺς Ἀποστόλους), μαρτυρικά (ἀναφέρονται στοὺς Μάρτυρες), νεκρώσιμα (ἀναφέρονται στοὺς κεκοιμημένους), κατανοκτικά (παρακινῶν τοὺς πιστοὺς σὲ κατάνυξη καὶ μετάνοια). Τα τροπάρια τῶν Αἰνῶν εἶναι ἀπὸ τὰ πῖό ωραία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ποιήσεως.

Ἀκοινώνητος.

Σύμφωνα μέ τὸν Ἅγιο Νικόδημον τὸν Ἁγιορείτη ἡ λέξη «ἀκοινώνητος» ἔχει τρεῖς σημασίες: α) σημαίνει ἐκεῖνον πού ἔρχεται στὴν ἐκκλησία, συμπροσεύχεται μέ τοὺς ἄλλους χριστιανούς, ἀλλὰ δέν κοινωνεῖ τὰ Θεία Μυστήρια, β) σημαίνει ἐκεῖνον πού οὔτε κοινωνεῖ, οὔτε ἔρχεται στὴν ἐκκλησία, οὔτε συμπροσεύχεται μέ τοὺς πιστοὺς, ἀλλὰ εἶναι ξεχωρισμένος (ἀφοριζόμενος) ἀπὸ αὐτούς καὶ γ) σημαίνει τὸν κληρικὸ ἢ λαϊκὸ πού ἔχει γίνεῖ ἀκοινώνητος ἀπὸ τοὺς κληρικούς, δηλαδή ἔχει γίνεῖ ἀφορισμένος (Πηδάλιον 13).

Ἀκολουθία Ἀσματική.

Οἱ Ἀκολουθίες πού λέγονται Ἀσματικές εἶναι Ἀκολουθίες κοσμικοῦ τύ-

που, στίς ὁποῖες ἐπικρατεῖ τὸ ἄσμα. Ὁ ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης λέει σχετικά: «Ὅλες οἱ καθολικὲς ἐκκλησίαις πού βρίσκονται σ' ὅλον τὸν κόσμον, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τελοῦσαν μελωδικὰ αὐτὴν, χωρὶς νὰ λένε κάτι χωρὶς μελωδία, παρὰ μόνο τίς Εὐχὲς τῶν Ἱερέων καὶ τίς αἰτήσεις τῶν Διακόνων»¹.

Ἀντίθετα, οἱ μοναστηριακὲς ἀκολουθίες, πού προῆλθαν ἀπὸ τὴ Λαύρα τοῦ ὁσίου Σάββα μέχρι καὶ τώρα, καθὼς καὶ στίς ἀκολουθίες πού τελοῦνται στίς κατὰ κόσμον ἐκκλησίες, ἐπικρατεῖ ἡ «στιχολογία» τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ὠδῶν.

Ἀκολουθία (ιερή).

Εἶναι τὸ σύνολο προσευχῶν, ψαλμῶν, δεήσεων, ἀναγνωσμάτων, ἱκεσιῶν, ὠδῶν, καὶ ὕμνων, σὲ σειρά καὶ τάξη μίας ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς καὶ ἡ τάξη τῆς ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Τυπικό. Ὁ Νεόφυτος Ροδινός λέει πῶς ἡ ἀκολουθία ὀνομάζεται ἔτσι «διότι ἀκολουθᾷ ἡ μία προσευχὴ τὴν ἄλλη, ἡ τρίτη ὥρα τὴν πρώτη, ἡ ἕκτη τὴν τρίτη καὶ τὰ ἕξῃς»².

Οἱ Ἀκολουθίες διακρίνονται σὲ τακτικὲς καὶ ἔκτακτες. Τακτικὲς εἶναι: ὁ Ἑσπερινός, τὸ Ἀπόδειπνο, τὸ Μεσονυκτικό, ὁ Ὁρθρος, οἱ Ὠρεσ καὶ τὰ Μεσῶρια καὶ τῆς Τραπέζης. Ἐκτακτὲς εἶναι: ἡ Θ. Λειτουργία, τὰ λοιπὰ Μυστήρια, ὁ μικρὸς καὶ μέγας Ἁγιασμός, οἱ Παρακλητικοὶ κανόνες, τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ, οἱ Νεκρώσιμες κλπ.

Ἀκροστιχίδα.

Εἶναι ἡ λέξη ἢ ἡ φράση πού σχηματίζεται ἀπὸ τὸ πρῶτο γράμμα κάθε τροπαρίου στοὺς κανόνες ἢ στοὺς πα-

λαιούς Οἴκους. Συνήθως, στὴν ἀκροστιχίδα φαίνεται τὸ ὄνομα τοῦ ποιητῆ τοῦ ὕμνου. Στὸν Ἀκάθιστο Ὑμνο ἡ ἀκροστιχίδα εἶναι ἀλφαβητική. Ἡ προέλευση τῆς ἀκροστιχίδας ἀποδίδεται στὸ Σικελιώτη ποιητὴ Ἐπίχαρμο (Ε' αἰώνας π.Χ.). Οἱ χριστιανοὶ χρησιμοποιοῦν τὴν ἀκροστιχίδα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν διωγμῶν ὡς κρυπτογραφικὸ μέσον ἐπικοινωνίας μεταξύ τους. Ἡ ἀρχαιότερη εἶναι ἡ λέξη ΙΧΘΥΣ πού ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν λέξεων Ἰησοῦς, Χριστός, Υἱός, Θεοῦ, Σωτήρ.

Ἀκροτελεύτιον.

Ἔτσι λέγεται ἡ φράση ἢ ἀνεξάρτητη στὸ τέλος τροπαρίου, πού εὐκολα απομνημονεύεται.

Ἀλληλουάριον.

Ἔτσι λέγεται τὸ τριπλὸ «Ἀλληλουῖα», τὸ ὁποῖο ψάλλεται ὡς ἐφύμνιο στίχων τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἰδιαίτερα τῶν Ψαλμῶν, ἢ μετὰ τὸ Ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα τῆς Θείας Λειτουργίας.

Ἀλληλούια.

Εἶναι Ἑβραϊκὴ φράση, πού θὰ πεῖ «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον». Προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκὸ «Χαλλελούια» πού μεταγράφηκε ἀπὸ τοὺς ἑβδομήκοντα (Ο') μεταφραστὲς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στὰ Ἑλληνικά. Ἡ Ἐκκλησία μας τὸ εἰσήγαγε σὲ ὅλες τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς ὡς ἐκφώνηση τῆς λατρείας μέ τὴν ὁποία ἐκφράζεται δοξολογία καὶ εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεό.

Ἀμὴν.

Εἶναι Ἑβραϊκὴ λέξη πού χρησιμοποιεῖται στὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας. Λέγεται ἀπὸ ὅλο τὸ λαὸ (διὰ τῶν ἱεροψαλτῶν) καὶ ἡ σημαίνει τὴν ἀπάντησή του ἢ ἐπιβεβαιῶνει πῶς αὐτὸ πού λέει ὁ ἱερέας κάθε φορά εἶναι ἀλήθεια ἢ εὐχεται νὰ πραγματοποιηθεῖ.

¹ PG 155, 624 ἐξ.

² Εὐχολόγιον, J. Goar, σελ. 27α

Γ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (Ιζ')

στ) «καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς...».

Ὀνομάζουμε δεξιά τοῦ Πατρὸς τὴν δόξα καὶ τὴν τιμὴ τῆς θεότητος, τὴν ὁποία πάντοτε εἶχε ὁ Λόγος ὡς ὁμοούσιος μετὰ τὸν Πατέρα, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐνανθρώπηση κάθεται συνοδοξασθείσης καὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. Ἔτσι ὁ Θεάνθρωπος προσκυνεῖται ἀπὸ ὅλη τὴν κτίση μαζὶ μετὰ τὴν σάρκα Του, ὡς Θεάνθρωπος.

Στὸ «Σύμβολο τῆς Πίστεως» ὁμολογοῦμε ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ἔλθει καὶ πάλι γιὰ νὰ κρίνει ζώντας καὶ νεκροὺς καὶ νὰ ἀρχίσει ἡ Βασιλεία Του. Ὑπάρχουν δύο παρουσίες τοῦ Χριστοῦ. Ἡ πρώτη δηλώνεται μετὰ τὴν ἐνανθρώπηση Του καὶ ἡ δεύτερη μετὰ τὴν ἔλευσή Του γιὰ νὰ κρίνει τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ πρώτη παρουσία ἦταν γιὰ νὰ σώσει τὸν κόσμον, ἡ δεύτερη γιὰ νὰ τὸν κρίνει. Ἡ πρώτη δὲν ἔγινε γνωστὴ ἀπὸ πολλοὺς ἀνθρώπους, ἐνῶ κατὰ τὴν Δεύτερη Παρουσία Του θὰ ἔλθει μετὰ δόξης καὶ μετὰ ἀγγελικῶν δυνάμεων.

Ἡ κρίση ὅλων των ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν Χριστό, ὅπως περιγράφεται στὴν σχετικὴ περικοπὴ τῆς Μελλούσης Κρίσεως, θὰ γίνῃ ὅπωςδήποτε. Μετὰ τὴν κρίση συνδέεται ὁ Παράδεισος καὶ ἡ Κόλαση, ἀφοῦ οἱ δίκαιοι θὰ εἰσέλθουν στὸν Παράδεισο, ἐνῶ οἱ ἁμαρτωλοὶ θὰ πορευθοῦν στὴν Κόλαση. Ἀλλὰ τόσο ὁ Παράδεισος ὅσο καὶ ἡ Κόλαση ὑπάρχουν ἐξ' ἐπόψεως τῶν ἀνθρώπων. Δηλαδή, ὁ Θεός, ὅπως ἐξηγοῦν οἱ ἅγιοι Πατέρες, θὰ ἀγαπᾷ ἐξίσου τοὺς δικαίους καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ οἱ δίκαιοι ὡς κεκαθαρμένοι καὶ φωτισμένοι θὰ αἰσθάνονται τὴν φωτιστικὴ ἰδιότητα τοῦ Φωτός, ἐνῶ οἱ ἁμαρτωλοὶ θὰ αἰσθάνονται τὴν καυστικὴ ἰδιότητα τοῦ Φωτός. Αὐτὸ φαίνεται στὴν θεία Κοινωνία, ἡ ὁποία γιὰ τοὺς προετοιμασμένους γίνεται ζωὴ, ἐνῶ γιὰ τοὺς ἀκάθαρτους γίνεται κατακρίμα.

Γίνεται λόγος στὸ «Σύμβολο τῆς Πίστεως» γιὰ τὴν αἰωνιότητα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Στὴν Ὀρθόδοξη Παράδοση ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ταυτίζεται μετὰ τὸν Παράδεισο καὶ τὴν Κοινωνία καὶ ἐνότητα τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὸν Θεό. Καὶ αὕτη ἡ Βασιλεία εἶναι αἰώνια, δὲν ὑπάρχει, δηλαδή, τέλος αὐτῆς τῆς κοινωνίας.

Στὴν Ἁγία Γραφή φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν τρεῖς ἐκφράσεις καὶ βιώσεις τῆς Βασιλείας. Ἄλλοτε λέγεται ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔρχεται, ἄλλοτε ὅτι εἶναι μέσα μας καὶ ἄλλοτε ὅτι θὰ ἔλθει. Πρόκειται περὶ διαφόρων τρόπων βιώσεως τῆς μίας Βασιλείας. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι κάτι κτιστό, ἀλλὰ εἶναι ἡ θεὰ τοῦ ἄκτιστου Φωτός. Οἱ ἅγιοι, ὅταν φθάνουν στὴν θεωρία τοῦ Θεοῦ, βλέπουν τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀπολαμβάνουν ἀπὸ τώρα. Αὕτη ὅμως ἡ βίωση θὰ ἔλθει στὴν τελειότητα, μετὰ τὴν Δεύτερη Παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Τώρα οἱ ἅγιοι τὴν ζοῦν ἐν ἀρραβῶνι, τότε στὴν τελειότητα.

Δ) Γνωριμία μετὰ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

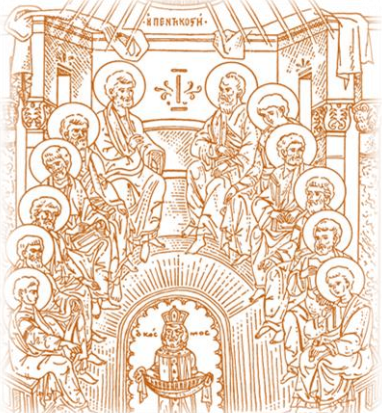

Ὅσια Ἑμμέλεια, 30 Μαΐου

Ἡ ἁγία Ἑμμέλεια, εἶναι ἡ ἀγαθὴ ρίζα ἀπὸ τὴν ὁποία ἐβλάστησαν γλυκύτατοι καρποί, τὰ παιδιά της, τὰ ὁποία ἀνεδείχθησαν ἐξέχοντα μέλη τῆς κοινωνίας καὶ, τὰ περισσότερα, Ἁγιοί της Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ Μ. Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος Νύσσης, ὁ Πέτρος Σεβαστείας, ἡ Μακρίνα, ὁ Ναυκράτιος κ.λ.π. Ἀπὸ ἁγία ρίζα προῆλθαν ἁγιασμένοι βλαστοί, δηλαδή ἀπὸ ἁγίους γονεῖς προῆλθαν εὐλογημένα καὶ ἅγια παιδιά. Βέβαια, ἡ ρίζα ἦταν πολὺ βαθειά. Περνοῦσε ἀπὸ τὸν πατέρα, τὴν μητέρα καὶ ἔφθανε στοὺς εὐσεβεστάτους παπποῦδες καὶ γιαγιάδες.

Ἡ ὁσία Ἑμμέλεια δοκίμασε στὴν ζωὴ της, ὅπως συμβαίνει συνήθως μετὰ τοὺς ἐκλεκτούς, πολλές θλίψεις. Ὁ θάνατος τῶν γονέων της πρὶν ἀκόμα παντρευτεῖ, ὁ θάνατος τοῦ συζύγου της μόλις γεννήθηκε ὁ γιὸς της Πέτρος καὶ ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ γιοῦ τῆς Ναυκρατίου, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ μεγάλωσει μόνη της, ἀπὸ ἓνα σημεῖο καὶ μετὰ, τὰ παιδιά της, ἦσαν μερικὲς ἀπὸ αὐτές. Τὴν ἀντιμετώπισε ὅμως μετὰ ὑποδειγματικὴ πίστη, ἀνδρεία καὶ ὑπομονή. Δίδασκε τὰ παιδιά τῆς κυρίως μετὰ τὸ παράδειγμά της. Τοὺς ἔδωσε, μαζὶ μετὰ τὸ δικό της γάλα, τὸ ἀνόθευτο γάλα τῆς πίστεως. Τὰ θήλασε, ὅπως θήλαζε καὶ ἐκείνη, ἀπὸ τὸν ζωντανὸ μαστὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ γι' αὐτὸ πρόκοψαν καὶ προόδευσαν στὴν ζωὴ τους. Ἐτελείωσε τὴν ζωὴ της ὡς μοναχὴ μετὰ ἡγουμένη τὴν θυγατέρα τῆς ὁσίας Μακρίνας.

Ἡ ἁγία Ἑμμέλεια, μετὰ τὸν βίον καὶ τὴν πολιτεία της, μᾶς δίνει τὴν ἀφορμὴ νὰ τονίσουμε ὅτι βασικὸ ρόλο στὴν ἀνατροφή καὶ τὴν ἐξέλιξη τῶν παιδιῶν παίζει ἡ ποιότητα τῆς ζωῆς τῶν γονέων. Ἀπὸ προσευχομένους γονεῖς, προῆλθαν παιδιά ποὺ ἀγάπησαν τὴν προσευχὴ καὶ ἔγιναν φιλόθεοι καὶ φιλάνθρωποι. Γιατί ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεὸ καὶ βιώνει τὴν ἐντολὴν Του, αὐτὸς ἀγαπᾷ καὶ τοὺς συνανθρώπους του καὶ τοὺς διακονεῖ ἀνιδιοτελῶς. Ἡ ἀτμόσφαιρα ποὺ δημιουργεῖται στὸ σπίτι ἀπὸ γονεῖς ποὺ ἔχουν ἀγάπη μεταξύ τους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς συνανθρώπους τους, ἔχει εὐεργετικὴ ἐπίδραση στὴν ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν καὶ τὴν διάπλαση τοῦ χαρακτήρα τους. Ἡ ἀγωγή, ἐπομένως, τῶν παιδιῶν ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς γονεῖς. Τὴν ὥρα τῆς συλλήψεως, ἐὰν οἱ γονεῖς εἶναι ἥρεμοι ἢ ἐὰν εἶναι θυμωμένοι, ἐὰν βλαστημοῦν ἢ ἐὰν προσεύχονται, ὅλα αὐτὰ τὸ ἔμβρυο τὰ ἀντιλαμβάνεται καὶ ἐπηρεάζεται ἀπὸ αὐτά. «Ἡ ἀγωγή τῶν παιδιῶν ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς συλλήψεώς τους. Τὸ ἔμβρυο ἀκούει καὶ αἰσθάνεται μέσα στὴν κοιλία τῆς μητέρας του. Naί, ἀκούει καὶ βλέπει μετὰ τὰ μάτια τῆς μητέρας του. Ἀντιλαμβάνεται τὴν κινήσει καὶ τὰ συναισθήματά της, παρόλο ποὺ ὁ νοῦς του δὲν ἔχει ἀναπτυχθεῖ. Σκοτεινιάζει τὸ πρόσωπο τῆς μάνας, σκοτεινιάζει κι' αὐτό. Νευριάζει ἢ μάνα, νευριάζει κι' αὐτό. Ὅτι αἰσθάνεται ἡ μητέρα, λύπη, πόνος, φόβος, ἄγχος κ.λ.π., τὰ ζεῖ κι' αὐτό. Ἄν ἡ μάνα δὲν τὸ θέλει τὸ ἔμβρυο, ἂν δὲν τὸ ἀγαπᾷ, αὐτὸ τὸ αἰσθάνεται καὶ δημιουργοῦνται τραύματα στὴν ψυχούλα του, ποὺ τὸ συνοδεύουν σ' ὅλη τὴν ζωὴ. Τὸ ἀντίθετο... ὅταν ἔχει χαρὰ, εἰρήνη, ἀγάπη στὸ ἔμβρυο, τὰ μεταδίδει σ' αὐτὸ μυστικά, ὅπως συμβαίνει μετὰ τὰ γεννημένα παιδιά. Γι' αὐτὸ πρέπει ἡ μητέρα νὰ προσεύχεται πολὺ...» ἀγαπάει τὸ ἔμβρυο, νὰ διαβάσει ψαλμούς...νὰ ζεῖ ζωὴ ἁγία...γιὰ νὰ γίνῃ καὶ τὸ παιδί πιὸ ἅγιο». (Γέροντος Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου, Βίος καὶ Λόγοι).

Ε) Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Μαΐου 2018

Ἐφημέριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Ἀνδρέας	Κάθε Παρασκευή στις 6 μ.μ. γίνεται ὁμιλία μὲ θέμα τὴν ἐρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως καὶ στὴ συνέχεια στις 7 μ.μ. ἡ Ἀκολουθία τοῦ μ. Ἀποδείπνου		1 μ. Ἀγιασμός 8.30 π.μ.	2 Ἑορτὴ Μεσο- πεντηκοστῆς ἔρ Ἀγ. Ἀθανασίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			5 Ἁγίας Εἰρήνης ἔρ Ἄσιομ. Ἐφραίμ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	6 ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Σαμαρείτιδος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		8 Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		Ἡ ἑνορία μας τελεῖ καθημερινῶς πρωὶ καὶ βράδῳ τὶς κάτωθι Ἀκολουθίες: (1) Πρωὶ: (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἡμέρες ποὺ θὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία) στις 8:30 π.μ., τὶς Ἀκολουθίες τῶν Ὁρῶν (δηλαδὴ Α', Γ' & ΣΤ' ὥρα). (2) Βράδῳ: (ἐκτὸς Κυριακῆς) Ἐνα τέταρτο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ θὰ τελεῖται ἡ Θ' Ὁρα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινὸς (τὸν μήνα Μαῖο στις 7 μ.μ.)		12 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	13 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Τυφλοῦ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			16 Ἀπόδοση τοῦ Πάσχα Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ 8.30-01.00 π.μ.	17 ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥ	Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.	19 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	20 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγίων Πατέρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	21 Ἀγ. Κων/νου ἔρ Ἐλένης Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			Τὸ μυστήριον τῆς ἰ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στις 14 Μαΐου ἀπὸ τὶς 10.00 π.μ. καθὼς καὶ στις 22 Μαΐου ἀπὸ τὶς 6.30 μ.μ	25 Εὔρεση κεφαλῆς Τ. Προδρόμου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Τρισάγια ἐπὶ τῶν μνημάτων 5.30 - 6.45 μ.μ. *** Ἑσπερινὸς καὶ κοινὸ Μνημόσυνο Κοιμ. Παρεκκλ. Ἀγ. Βαρβάρας 7.00 μ.μ.	26 Ψυχο- σάββατο Κοιμ. Παρεκκλ. Ἀγ. Βαρβάρας Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Μέγας Ἑσπερινὸς Πεντηκοστῆς 7.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	27 ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	28 Δευτέρα τοῦ Ἀγ. Πνεύματος Ἑνοριακὸς Ναὸς ἔρ ἑορτάζον Παρεκκλήσιο Ἀγ. Τριάδος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.				 Μελετᾶτε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ ποὺ διανέμεται κάθε Κυριακὴ στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς	